

Χαίρειν ποτὴ Σκαρδάτου τὸν Βυζάντιον Κωνσταντῖνον ὁ Οἰκονόμος.

ἔχον τὸ σοφὸν σου χεῖρ μετὰ τῆς ~~ἐπιτομῆς~~ ἐπιτομῆς καὶ σοὶ χάρις
ὁμολογῶσα καὶ τῶν ὁμολογῶν διὰ τὸ δῶρον καὶ τὴν σύνταξιν ἐπὶ
νῆα τοῦ βιβλίου, τὴν ὁμοιοπύκνυν (ἐπιφώνεον) ~~ἐπιφώνεον~~ Εὐχὴ!
"Βοή' οὕτω, αἴψα τι φοβῶ Εἴη" γένοιτο". Εὐδαιμονίῃ,
ἀείδει ἀνδρῶν, διὰ τοὺς κοινωθῆναι σου ἀποὺς. εὐχόμενος δὲ
καὶ τοῦ χιποῦ καὶ κατωδοῦ προμηχῶν ἐπὶ τῶν λόγων
κινδυνεύοντων, καὶ τοὺς νύκτας, ὅς τις δύναμις, εἴη αἰετοῦς
ἰδρυῶν. Βλέπει, ὅς τις, πόσον κατ' ἐμᾶς παρεμνησθῆσαι
αἱ Ὀλυμπιάδες, Μούσαι· καὶ πόσον ἄλγος ^{τὸν} ~~ἐπὶ~~
ἐμμελῶς τινος ἡμιχλῆντος καὶ ἡμιχλῆντος
ἐπὶ ζῆντος γλυκῶν ἐπιστημῶν κατ' ἐμᾶς καὶ τῶν
Εἰλάδα φωνῆν, διαφθερούμεναι τὰς Μούσας! καὶ προβάλλει
ποτὶ ὁ βαρβαριότης καὶ μέγας! Καινομεζία ποιεῖται
καὶ παρασκευαζόμενα χυδν εὐδαίμονος, παραδοῦναι
λαὶ ἀρχαῖας καὶ γλυκῆς ὀνομασίας· νῆα νῆων
πραγμάτων ὀνόματα βαρβαρόπληκτα καὶ μιὰ καλῶς
τῶν τῶν ἐμμελῶν ποιεῖται· λόγος σύνταξιν ἀνοστή
καὶ φρικτῆς, ὅς τις δέχεται, παντὶς παράνομη καὶ εὐνομένη
καταπερκατίζει τὴν χρυσὴν σειράν τῆς Εὐμοῦ τοῦ λογισ
φονῆς, εἴ τι διὰ τοσούτου χρόνον καὶ πόσον ἐπὶ χεῖρ αἱ
Χάριτες. Ἐπὶ δὲ πᾶσι καὶ πρὸ πάντων, τὸ εὐνοχάρης καὶ φηδονον
καὶ ὁ πόσις ἀποχόμενος πιδνατοῦς περὶ πάντα τὰ χυδμενα
Εὐρωπαϊκῇ, καὶ κατὰ καὶ μετὰ κατὰ, διαφθερούμεναι τὰς γλυκῆς
καὶ τὰ εἶδη καὶ τὰς ψυχὰς τὰς ἐμμελῶν καὶ σοφῶν μὲν δα
μαρτυρεῖται καὶ προσκυνούμεναι παρὰ τοὺς πόλεις ἐταρτοῦς
τῶν ἀλλόθων ψευδοποιῶν, καὶ πᾶν ὅτι βαρβαρόν τὸν τῆς

καὶ τὰν ἀναισθησίαν ἐκφυγεῖν, ὡς ἐπὶ Πλάτωνος !
 μέλλοι, ἀποφυγεῖν μόνον ! οἱ γὰρ Ἰουλιανοὶ ἀγίαν
 ἐργον, ἢ ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ οὐκ ἐκ τῶν ἄλλων δι' ἡμᾶς
 οὐ τι ἐκφυγεῖν, ἀλλὰ μὴ πεπαισμένον ἐν ταῖς ἀποφαι-
 σιμασίαις !) ἀλλὰ πρῶτον μὲν, ἐχομεν ἄλλας, καὶ ταύτας
 ἄλλας, ἰσοδυναμοῦσας τῷ καθιερωμένῳ χέρτι, δι'
 οὗ ἐκφυγεῖν τὰ κοινὰ δι' ταῦτα καὶ ἰδιωτικὰ,
 ἐκφυγεῖν χέρτις κοινῆς, καὶ εὐναξίης, καὶ ὁμογενεῖς,
 καὶ δέ τις καὶ χρονομαξίαν, τῇ ἐκφυγεῖν καὶ
 τῇ ἀντιπρῆκτον, ἀπὸ τῆς καὶ ἀπὸ τῆς (ὡς ὁ Διόδοτος)
 τῇ ἀντιπρῆκτον (ὡς ὁ Ποσειδώνιος ἐκφυγεῖν), καὶ
 ἐπὶ τῷ ἄλλῳ ὁμοίως. Ἐπειτα καὶ ταύτας, αἱ
 χέρτις, ταῖς καθιερωμέναις χέρτις (ἐφ' ὧν ἐκφυγεῖν
 ἐκφυγεῖν τῇ ἀρχῇ αὐτῶν σημασίας, πρὸς
 δεξιότητος τῆς ἐκ τῆς αὐτῆς καθιερωμένης προχρῆσται
 ἡμᾶς !) καὶ ταύτας, χέρτις, ταῖς χέρτις μετὰ τῶν
 καὶ τῶν μετεχουσέων καὶ ἰδιωτικῶς ; αὐτῶν
 ἀπὸ μὲν πομπῆς τῆς Θεοσοφίας χέρτις ἡμᾶς
 καὶ τὸ μετὰ τῶν τοῦ γυναικείου κορυφαίου.
 Βεβαίως δὲ πάλαι πομπῆς αὐτοῦ ἐκφυγεῖν τοῖς
 ἐκφυγεῖν καὶ τῷ καθ' ἑαυτὸν ἀναισθησίαν ἀπὸ τῆς
 πομπῆς ἐκφυγεῖν τὸ βίβλος (δύο, ὅπως ἐκφυγεῖν),
 καὶ ὅπως δὲ ἐκφυγεῖν καὶ πόρου καὶ οἰκίας ἐκφυγεῖν
 ἀπὸ τῆς ὁμογενεῖς δι' ἑαυτῶν ἐκφυγεῖν. καὶ τί τὰ πομπῆς
 πρὸς τῇ πομπῇ καὶ τὸ πομπῆς καὶ τὸν
 Διόδοτον καὶ τὸν Σπύρτον καὶ τὰς Εὐδοκίαν καὶ
 τὸν Μάρτυρα καὶ τὸν Μάρτυρα

[illegible]

μετὰ τὰ νοινὰ καὶ βίβλα, διασώδουν δὲ λινὰ καὶ
 μόνων τοῦ καθιερωμένου· ἔχεις δὲ δίσκους πρὸ ἐξοχ-
 μῶν τὸν Παρθενῶνα καὶ τὸ θεῖον. Ταῦτα σοὶ γράφω
 κατὰ νόον ἐπευδόντα μεταξὺ τοῦ πεδύου ἀναγινώσκου-
 -λος τῷ βιβλίῳ· καὶ μὲν σοὶ δόξα ἡ χεῖρ, πρὶν οὖν
 εἰς αὐτοῦ· ἴα' τῆς κούρας καὶ σφύρας· αὐτὴ δὲ τις
 θανὲ παλαιὸς καὶ ἀπὸ ἀρχαῶν γυναικῶν τοῦ
 γένους τοῦ χερσὶ καὶ τοῦ καὶ ταῦτα ^{ἐλάττωται, καὶ οὐκ ἔστιν ἡ ἀρχαία, ἀλλὰ ἡ νεώτερη} ἀρχαία.
 κατὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν, δίδω' ἔτι τοῦ περιεχόμενου
 δυνάμει σοὶ νομισμοῖς, καὶ τοῦ ἐπιστολῶν ἔργου
 μακροτέρῳ ἡμεῖς· ἔρρευσον.

Ἰ. Γ. Αἴρ. ~~καὶ~~ αὐτῇ.
 ἐν Ναυπλίου καὶ Ἀδελφῶν.

πρὸς τοὺς ἀδελφεοὺς Εὐαγγέλιον ! Εἰς τοιαύτην βαθυκρίαν ἀγγεῖον
 καὶ φρενὸν καὶ φωνὴν ^{ἐκείνην} ~~καὶ φωνὴν~~ ^{ἐκείνην} ~~καὶ φωνὴν~~ τῆς πομπῆς
 ἑλθόντες νύχθαι, ἑστῶτες τῇ σελήνῃ ἐπὶ τὸ καθεῖς
 χεῖμα, ἥτις ἐπισημαίνουσιν (καθὼς καὶ εἴ τις ἄλλος τοιαύτης)
 ἀνακεῖται τοὺς νέους εἰς ἀνάκτησιν τῇ πατρὶδι παλῆαι καὶ
 πρὸς τὴν αἰώνιον ἐξ αὐτῆς οὐρανὸν φαιός. Διὰ ταῦτα πάλιν ἀξιοῦ
 εὐαγγέλιον σε νομίζω, ^{Βυζαντινὸν} ~~καὶ χεῖμα~~, καὶ χεῖμα
~~καὶ χεῖμα~~, καὶ ταῖς ἐκαῖς ἐχούσαις σε καταξέχει (εἴ τις ἄλλος
 ποτε κατ' Εὐαγγέλιον περὶ τῶν λόγων εἶδεν εἶναι), καὶ ἐπὶ χεῖμα
 δι' ὁδοῦ, ἵνα καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἔχῃ ὁπλοὺς καὶ ἀντιπρὸς
 πρὸς ἀνάγκην τῆς σωτηρίας πύρας, τῇ μάχῃ πρὸς ἀνταρμύδα
 καὶ νῦν καὶ μετὰ μετὰ τὴν ἐκείνην σοφίαν. Ὅσα δὲ λέγει
 ὅτι ἐγγράφως εἰς τὸ προχόρῳ τοῦ ἐκείνου παραδοχολίας,
 ἐνὶ μὲν (καὶ ἄλλοι δὲ, νομίζω, πᾶς ἐγγράφως ἀναγνύσκει)
 οὐτε νομίζω τοιαύτως εἶναι ὁνομαζόμενον γνώμας δὲ πρὸς
 γνώμας καὶ σκέψεις τινάς, ὅποιας καὶ τῇ ἔχει τὸ
 δικαίωμα προβάλλει εἰς τὴν δημοκρατίαν τῶν γραμμά-
 των· ὁ δὲ καὶ τῇ περὶ τῆς πύρας καὶ πρὸς καὶ τοῦ
 ὑποδοχολογίου καὶ ἐκείνης νομοδοτοῦ καὶ εἰς τοὺς τοιαύτους
 ὅσα τε ἀποδοκίμα, καὶ ὅσα μὴ· μόνον, ἵνα, ἀπὸ τῆς
 νομίσουσι ἵνα τὴν περὶ ἐκείνου φησὶν ὑποδοχολογίαν,
 ὅτις οὕτως ἀξιοῦ καὶ φησὶν ἀπὸ τῆς ἐκείνης ἐκείνης

[illegible]